

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465
УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітниче-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

СТРІЛЬЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ -- ДАЙТЕ ВІДПОВІДЬ!

На землях Західної України, умиреної фашистською Польщею, йдуть нещадні класові бої. Білопольський уряд Пилсудського в тісному співробітництві з УНДО-радикалами пустив усі свої чорні сили на втілення в робітничо-селянській крові визвольного руху українських трудящих мас. Польська поліція допомогла УНДО-радикалам загартувати у свої руки усі українські народні товариства й інституції, за спиною найбідніших штиків і машинових крісів польської оборони й відкритої поліції українська дрібна буржуазія на землях Західної України править сьогодні Просвітою, Рідною Школою, Сільським Господарем, кооперативами, Центросоюзом й Земельним банком. При допомозі цієї самої фашистської поліції палочники УНДО-радикалів розбивають голови українських робітничо-селянських делегатів на з'їздах Просвіти, Рідної Школи, Товариства Маркіана Шашкевича, видають передових робітників і селян на катування польської оборони, запорожуючи їх на довгі-довгі роки в тюрьми Пилсудського. Осві такі чорні дії продажливих УНДО-радикалів тривають вже понад 12 років, ще від часу 1918 року, коли то вони віддали всі землі Західної України на винос польській шляхті й румунським боярам.

До якого ступеня дихають УНДО-радикальні лоджерні пани-нещадно до визвольного руху українських трудящих мас на землях Західної України найкраще свідчить бандитський виступ фашистів-офіцерів старшинського корпусу буржоазної Української Галицької Армії. У оборонному УНДО-вському часопису "Новий Час" панички, з того старшинського корпусу УГА на чолі з їхнім ватажком Палевим помістили чорносотенний комунікат, звернений проти найкращих бойців визвольного робітничо-селянського руху на Західній Україні. Зміст того комунікату подано в "Новому Часі" з дня 28 липня ц. р. е такий:

"Комунікат. В тижденьку "Сила" появилася стаття, яка в нікчемній спосіб ослоняє добру славу Української Галицької Армії, а зокрема її старшинського Корпусу. Було би ніше гігантське старшинське реактуват чинно на поступовання типів (між ними й бувших старшин УГА), які суртуються біля "Сили" — репріжливих олачувачів ворогами української нації на те, щоби при її допомозі олачувати українську національну ідею. Ширші сходили "Молодої Громади", що відбулася дня 23 липня 1930 р. постановили:

На Романа Скависького, Петра Козлянова, Осипа Букшованого й Милошу Заілинка як тих, що працюють в редакції "Сила", належить громадський бойкот. Візвати всі українські Товариства, Організації й Інституції, щоби згаданих людей висилувати з поміж своїх членів. Видати Молодої України".

Є питання: що штювхує до отих УНДО-радикальних паничків старшинського корпусу УГА з чорносотенної Молодої Громади на такий пегідний виступ проти працівників українського селянського часопису "Сила" на Західній Україні? На те питання подає відповідь самий УНДО-фашистський вожак Палів, посол союму Пилсудського. У тому самому "Новому Часі" з дня 28 липня посод Палів наводить уривок зі статті, що був друкований недавно в робітничо-селянському часопису "Сила". Зміст уривку зі статті "Сила" звучить:

"Коди Галицька Армія переходила Збруч, вона була обдерта, голодна і без набоїв. Але не ціла армія. Офіцери й взагалі команда не була ні голодна, ні обдерта. І то бачив тих, що тепер носять хрестини, той має про їх інші погляди. І зовсім вірний. Не було набоїв, не було одягу. Але до дві місяці була бориславська нафта, продавалася. Врешті гроші за ту нафту "кудись" поділася. Сьогодні ми почете, що ось закладають такі то і такі українські фабрики, банкі, стільки то українців будують нові величаві домні. Знайте, що більшість тих "національних подвигів" це бориславська нафта — та ще й кров наших селян і робітників, що із чотирма набоями в руках боролася і вмирає. Сьогодні українські то радикальні їх кати ставлять їм пам'ятники. Мертві не можуть боронитися, але живі не сміють забути".

Ось цей уривок з робітничо-селянського часопису "Сила", що так до живого порушив чорносотенну Молоду Громаду. Ось за що кличуть УНДО-радикальні панички до погромницького бойкоти найдатніших працівників "Сили". Та найцікавіше те, що самий Палів в нічому не спростує отих оскаржень "Сили", ні його погромницька Молода Громада у своему "комунікаті теж не заперече, що такого не було між старшинським корпусом. Вони й не можуть спростувати тієї правди, що подали стрільці в часопису "Сила" про старшинський корпус УГА. Бо ж того оскарження, що за бориславську нафту усіх корупціоністів будують собі палати, закладають фабрики, купують нафтові терени. Цього ні Палів, ні панички Молодої Громади не всмія опровергнути.

Однаке оскарження, видвинуті в часопису "Сила" проти старшинського корпусу УГА, стрільці тієї армії, що покотом гетелювали своїм молодечим тілом й червоною кровю зливали загоми Західної України, підтримають. А щоб УНДО-радикальні панички з того старшинського корпусу УГА, що захоувались сьогодні за погромницьку Молоду Громаду, не сумнівалися в тому, що їхні чорні діла з часів визвольних боїв пам'ятають стрільці УГА ще добре, ми класомо всіх стрільців Української Галицької Армії й учасників визвольних боїв Західної України, щоб надіслали до редакції "Укр. Роб. Вістей" усі свої спостереження й помічання щодо старшинського корпусу УГА. Стрільці, пишніть про те, що робили члени старшинського корпусу в той час, як ви кровилися на фронті — пишніть, як вони поведлися з рядовими стрільцями й трудящим населенням — пишніть, як вони саботажували визвольні бої на землях Західної України. Стрільці, дайте самі відповіді своїми свідченнями чорносотенній УНДО-радикальній зграї.

ОБЕДНАНИЙ ПРОЛЕТАРІАТ ПРОТИ ОБЕДНАНОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ.

З далекого Китаю приходять вістки, до яких пильно прислухуються увесь світ. Особливо трудящим усього світу вістки ці дуже близькі. Там біля міста Чанша розгортається одна з кривавих дій в боротьбі пролетаріату за класову перемогу в одна з чергових спроб колоніальних країн визволитися з оков чужоземного імперіалізму.

Для зрозуміння справи поспімомо нашим читачам, що в південній Китаї вже від року існує китайська Радянська Республіка. Робітничий і бідне селянство боєм прогнало своїх чужих капіталістів, організувало свою владу Рад і свою Червону армію. Всі спроби китайської генеральщини й поміщицьчини повалити Китайську Радянську Республіку досі не вдалися, навпаки, китайські червоні загони на прохання мішчанки й сільського пролетаріату займають з часом дальні частини Китаю, дійшовши аж до його середньої половини, де й лежить власне промислове місто Чанша.

На вістку про близькість робітничо-селянської армії відносно в Чанша підняла збройне повстання і при допомозі закликаної Червоної армії зняла це важне місто, а також столицю провінції Кінгсі, місто Нанчанг.

Така фактична основа вісток, які надходять тепер з Китаю.

Але в зв'язку з тим маємо інші, такі мовити, додаткові вістки. Запродана капіталові та імперіалістам преса зашипила сичанським гадюки, побіраючи жахливі сплетні, небували брешні про Радянський Китай. Мовляв, червона китайська армія, зайнявши місто Чаншу улаштувала кривавий погром: улаштувала міст застелені як соломомо трупами буржуїв, кров їхню вливали ріками, крім пошти і одягу шпиталю всі домні розваліли, то попалени — словом страшно руйна. Тай мовляв — і чужиним пошало, хто завчасу не втік. А кінець тих усіх

Чи не насувається сама собою думка, що капіталістичний єдності-робітничо-селянська класова протиставити мусить залізно пролетарський єдність, а на капіталістичний напад пролетаріат усього світу мусить відповідати твердо й негайно міцним протинападом?

Пам'ятаймо слова Івана Фрака, звернені якраз до українських трудящих людей: "доки будете дружно держатися кулаки, незалежно стояти всі за одного й оден за всіх, то ніяка ворожа сила не побідить вас!"

МАСОВИЙ СТРАЙКОВИЙ РУХ У ФРАНЦІЇ.

Боротьба французького робітництва проти "законоу про соціальне забезпечення", що його компартія Франції длашно визначила, як "фінансове та політичне шахрайство великого масштабу", спочатку минулого місяця безпереривно шириться дедалі більше й набуває характеру руху загальної водночас проти підприємців, щоб добитися в них збільшення зарплатні, проти держави, що хоче за всяку ціну провести свій закон про поне-ктрикували передавання до адміністрації підприємств заяв протестом проти будького зменшення зарплатні.

Після 1 липня виступи робітників проти закону відбулися переважно у вигляді загальних зборів робітництва кожного підприємства, де обирали делегати, що подавали підприємствам вимоги робітників. Крім сучасного закону та на різні правні проблеми, тоді як робітники вимагали показати їм конкретні форми боротьби проти нового закону про забезпечення їхнім коштом. Маса промислових робітників швидко зрозуміла справжнє значіння закону й стала до боротьби

брали участь понад 160,000 робітників.

Цього разу веде перед у боротьбі Північний промисловий район. Цей район, де робітничтво найбільше висисують, є також фортеця реформістів. Отож той факт, що робітничтво саме цього району стало до боротьби, знову доводить, що партія пощастило після довгої роботи прорвати фронт реформістів та послабити вплив профбюрократів і соціал-фашистів, що доти був там всемогутній. Саме члени реформістської профспілки преші розпочали боротьбу в Лілі.

В Північному районі скрізь утворюється єдиний фронт між робітниками-комуністами, соціалістами, чинами "християнських" профспілок та неорганізованими. Чимраз більше поширення боротьби, звісно, надзвичайно турбує підприємців, уряд та реформістських ватажків. Вони дедалі частіше вдаються до різних маневрів, щоб зрвати страйковий рух. Державна влада виріжає на підприємства підсилені загони мобілів (жандармів). Багато підприємців уже навіть кажуть, що вони готові трохи збільшити зарплатню й тимчасом взяти на себе ті вноски, що їх мають платити робітники.

Генеральна конференція працівників (обеднання реформістських профспілок) докладає всіх сил, щоб затусити характер червоної боротьби. Вона раз-у-раз заявляє, що теперішній рух "скерований не проти капіталістів, а проти недостатньої зарплатні". Функціонери реформістських профспілок виступають, як активні страйковомі. Опертуністи з профспі-

СКАЗАТИ ГОЛОСНО?

Народ... Нація... Україна понад усе — кричать, викрикують нам по всіх устодах наші українські фашисти.

Що ж таке, до біса, ошей народ, оші нації? По нашому, це буде так: Український народ на західно-українських землях це кілька мільйонів малоземельних і безземельних селян та робітників; це кільканайть тисяч попов та куркулів, це кілька тисяч українських поміщиків та полупанків.

А по панському, по унівсько-петлюрівському це буде так: Український народ, це це кілька тисяч українських поміщиків, панів та полупанків, український народ, це це кілька тисяч українських попов та куркулів й — український народ, це це кілька мільйонів отой голої, черні.

Отже нація по панському. Так думають і всі "самостійники". Так оші всі національні "двушники", "цілости" й "витвори" фашистські...

А тепер слухай "голого" й "черне", себто, ви українські селяне й робітники! Хотють пани українські влади державної — "самостійної України" хочуть.

Виможують її у Варшаві, викапають її у Парижі й Лондоні — обшюють і шкіру вашу проти за уряди та платні міністерські.

Зробіть нам — просять — Україну, допоможіть нам відібрати владу з рук українського робітника і селянина за Збручем — бігне, не гірше Муссолюного будемо гнобити трудящих!

Отак "самостійники". І що було б, якби, наприклад, у нас було б українське робітничтво до 12 липня число страйків збільшилося до 183, а страйкерів — до 50,000 душ.

Відповідаємо: "А, були б сивно-жовті прапорці на всіх турмах і урядах по-

ПЕРЕМОЖНА ПЯТИЛІТКА.

Німецький інженер про радянське будівництво.

Не да в і о мав німецький інженер Карл Мюллер у Москві доклад про свої враження від радянського будівництва.

"Кілька тижнів тому, — сказав К. Мюллер, — я доповідав про Турксиб у Шарлоттенбурзі перед аудиторією, яка складалась із студентів, доцентів і інженерів. Там демонстрували фільму "Турксиб". Після перегляду фільму вся аудиторія висловила велике бажання обізнатися з широкими величезними досягненнями Радянського Союзу.

Тоді, як Турксиб розбудив від віковичного сну культуру в забутих степах казахстанських — наука, скажімо, в Сагарі служить на користь грабіжників, куд нові кайдани для пригнобування мас, загрожують новою навалом колонізаторів та війною.

Пятилітка переможе, — говорить Мюллер, — бо кожний робітник радянської країни цього прагне. Червоної армії, це перша — класова армія, кожний солдат якої знає, за що він бореться". Я хочу за аразком цього газла сказати таке:

Пятилітка — перший господарний план, в якому кожний знає, для чого він працює."

Місто, де немає безробіття.

Німецька буржуазна газета "Франкфуртер Цайтунг" містить статтю "Місто без безробіття", в якій маюло величезне будівництво в Москві й в інших містах Радянського Союзу за п'ятилітнім планом, відзначає недостачу безробітних та, розповідаючи про Олімпіаду мистецтв, розвиток спортивів в СРСР й т. ін., стверджує велику життєрадісність радянських робітничих мас.

Наприкінці кореспондент відзначає, що навіть чужоземні фахівці в Радянському Союзі не сумніваються "у сталості та шораз більшому розвитку більшовицької системи".

Яскрава бурхливість радянського будівництва.

В Жерліні відбулася доповідь німецького публіциста Грабовського про п'ятилітній план і загальне становище СР СР. Грабовський дав яскраву картину того великого історичного розвитку, що відбувається тепер у Радянському Союзі.

Доповідач висловив думку, що Радянський Союз виконає не тільки цей п'ятилітній план, але й наступні. Це приведе до великого піднесення Радянського Союзу. Накінці, Грабовський протиставив "яскраву бурхливість радянського будівництва західно-європейському капіталізму, що конає".

ПРИІЗД АМЕРИКАНСЬКИХ ЕКОНОМІСТІВ.

До Харкова приїхала делегація американських економістів. У складі делегації найвідоміші американські вчені: професор Генрі Р. Сігер, декан факультету економіки колумбійського університету, професор Луїс Аббот, декан колорадського університету, професор Джон Кларк, професор Джон Грей й ін. Всього 28 осіб. На чолі делегації стоїть професор Генрі Р. Сігер.

Делегация має докладно ознайомитися з п'ятиріччю. Індустріально-технічна секція товариства культур'язку з закордонном організе в Держплани для делегатів спеціальну доповідь про виконання п'ятирічки за чотири роки.

Делегация на вокзалі зустрічали представники індустріальної секції культур'язку з закордонном і ін.

Капіталізм робить з часописів капіталістичний підприємства, знаряддя наживи для багатіччя і знаряддя одурювання працюючих.